

[Eva Møller]

Der er derfor også grund til at tillægge den såkaldte alternative kvindekongress, Forum 85, stor betydning. Jeg vil gerne takke regeringen for dens bestræbelser for at give også denne kongress de bedste muligheder såvel økonomisk som på alle andre områder, herunder sikre mulighed for overlappning i tid mellem de to kongresser samt sikre, at repræsentanter for Forum 85 får mulighed for at fremføre deres synspunkter på regeringskongressen. Er der andre eller flere muligheder for at støtte Forum 85, vil jeg gerne se positivt på det.

Den konservative gruppe ønsker at understrege vigtigheden af, at det fremtidige arbejde for ligestilling mellem mænd og kvinder sker under hensyntagen til de enkelte folks kulturmønstre. Vi skal ikke presse vor vesterlandske kultur og vore løsninger ned over andre folkeslag, men vi skal gennem vort eksempel og vore praktiske løsninger vise, at det er muligt at have større ligestilling mellem kønnene, end det i dag er tilfældet i en lang række lande.

Jeg vil her gerne understrege betydningen af, at vore holdninger til ligestilling også viser sig i praksis, f.eks. ved kommende opstilling og valg til by- og amtsråd, og ikke blot i smukke ord og vedtagelser. Vi tror nemlig mere på betydningen af handlinger end af ord.

Vi ved, at de virkelig store problemer på området findes i den tredje verden eller, om man vil, i udviklingslandene, og for at kunne inspirere og hjælpe specielt kvinderne i disse lande er det nødvendigt med en større viden på området. Det er altså på dette område som på så mange andre nødvendigt med oplysning, oplysning og atter oplysning.

Det har derfor glædet mig, at regeringen arbejder for at fremskaffe større viden på området og for, at denne viden formidles videre til befolkningen. Jeg har også med glæde noteret mig, at denne viden skal fremskaffes gennem Danida, og at oplysningsarbejdet skal koordineres af frivillige organisationer, idet vi herved overlader størstedelen af det praktiske arbejde til organisationer med brede berøringsflader til det danske samfund.

Nairobikongressens tema er som bekendt lighed, udvikling og fred. Udvikling er en afgørende forudsætning for lighed, og jeg vil derfor ønske og arbejde for at gøre det til et

væsentligt tema på Nairobikongressen. Dette er så meget desto mere rimeligt, som kongressen finder sted i et udviklingsland.

Vi har fra dansk side mulighed for at videregive en lang række erfaringer, som vi har indhøstet i de foregående 10 år. Jeg vil nævne nogle af de vigtigste og herved også belyse, hvorledes skiftende regeringer og folketing har fulgt FN's handlingsplan op.

Vi bør understrege vigtigheden af, at bistandsprojekter også er til gavn for kvinderne. Det betyder som regel også, at projekterne når ud til meget store og brede dele af samfundet. Det har længe været målsætningen for dansk u-landsbistand, så vi har en række projekter at pege på, f.eks. på vandforsynings- og sundhedsområdet.

I Danmark lægger vi stor vægt på at forbedre kvinders ligestilling gennem bedre uddannelse og gennem en omfattende erhvervsvejledning. Vi ved, at en del af baggrunden for, at der er færre kvinder end mænd på topposter, og at kvinders lønninger er lavere end mænds, er kvinders dårligere uddannelse og deres meget traditionelle erhvervsvalg.

Vi har gennem de sidste år i fællesskab søgt at løse disse problemer her i landet, bl.a. gennem specielle erhvervsintroducerende kurser for kvinder, gennem særlige foranstaltninger for piger og kvinder, der vælger utraditionelle uddannelser, og gennem henstillinger til vejledere om at pege på utraditionelle erhvervs- og uddannelsesstilbud for kvinder på alle niveauer, lige fra specialarbejdskolerne til ingeniøruddannelserne. Her har vi mange erfaringer at tilbyde andre. Vore ligestillingskonsulenters arbejde og deres erfaringer bør videregives til andre, ligesom ligestillingsrådets arbejde og statsministerens mange henstillinger om lige repræsentation af kvinder og mænd skal omtales.

Dette fører mig frem til det sidste område, jeg særlig vil omtale, nemlig kvinders deltagelse i beslutningsprocesserne. Her er vi i Danmark forud for de fleste andre lande og har således megen viden at øse af. Vi er ikke nået langt nok, men kan dog påpege, at vi i de politiske forsamlinger både på lands- og på kommunalt plan gennem de seneste år har fået en øget kvinderepræsentation. Vi har rent faktisk flere byråd med overvægt af kvinder. Til gengæld ved vi også, at det endnu ikke ser helt så godt ud, når det gælder kvinders deltagelse i arbejdet i fagforeninger